

สรุปสาระสำคัญของกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๕๗

๑. ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
๒. ใช้บังคับกับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไปในงานประมงทะเลและใช้บังคับเรือประมงทั้งในราชอาณาจักรและเรือประมงที่ดำเนินการนอกราชอาณาจักร
๓. ห้ามนายจ้างจ้างแรงงานเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทำงานในงานประมงทะเล
๔. กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักไม่น้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมง ในระหว่างเวลาการทำงาน ๒๔ ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า ๗๗ ชั่วโมง ในระยะเวลาทำงาน ๗ วัน
๕. กำหนดให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวน ๒ ฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้
๖. กำหนดให้นายจ้างนำลูกจ้างมารายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงาน ปีละ ๑ ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
๗. กรณีที่ลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้าง เอกสารการจ่ายค่าจ้าง ค่าทำงานในวันหยุด เป็นภาษาไทยเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ รวมทั้งให้เก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ในกรณีที่มีการฟ้องคดีจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด
๘. กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง เดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง เงินส่วนแบ่งตามมูลค่าสัตว์น้ำให้จ่ายตามที่ตกลงกัน แต่ไม่เกิน ๓ เดือนครั้ง
๙. กรณีนายจ้างผิดนัดการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด ให้นายจ้างให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดร้อยละ ๑๕ ต่อปี และกรณีที่นายจ้างจงใจผิดนัดไม่จ่ายเงินดังกล่าว นายจ้างต้องจ่ายเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ ๑๕ ของเงินที่ค้างจ่ายทุกระยะเวลา ๗ วัน
๑๐. กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ
๑๑. กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วันทำงาน
๑๒. ในกรณีที่ลูกจ้างตกค้างอยู่ต่างประเทศเนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง ให้นายจ้างจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าจ้างขั้นต่ำ เว้นแต่นายจ้างได้แจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ลูกจ้างต้องไปตกค้างอยู่ต่างประเทศ โดยแสดงเจตนาให้นำลูกจ้างทั้งหมดกลับสถานที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงานเลิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินดังกล่าว

๑๓. กำหนดให้นายจ้างดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่นายจ้างรับลูกจ้างมา ในกรณีเรืออับปาง ลูกจ้างประสบอันตราย บาดเจ็บหรือเสียชีวิต และกรณีที่หน่วยงานราชการได้ดำเนินการส่งลูกจ้างกลับให้หน่วยงานราชการมีสิทธิไล่เบี้ยเงินที่จ่ายไปคืนจากนายจ้าง
๑๔. กำหนดให้นายจ้างจัดสวัสดิการ อาหารและน้ำดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ห้องน้ำ เวชภัณฑ์และยา ในจำนวนที่เพียงพอ และจัดให้ลูกจ้างมีความรู้เกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพอนามัยสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่บนเรือ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือ ก่อนทำงาน
๑๕. นอกจากนี้นายจ้างต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ในเรื่องอื่นๆ เช่นการห้ามหักค่าจ้าง การห้ามนายจ้างเรียก หรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง การกำหนดให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นต้น

////////////////////////////////////